

Dosarul nr. 2rac-118/22 (2-18188561-01-2rac-26052022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, Judecător – N. Patrașcu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Guzun, I. Dutca, A. Malii

Î N C H E I E R E

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Neomatrix”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL “Vimicore” împotriva SRL „Neomatrix” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Neomatrix”, casată parțial hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea încasării penalității și a cheltuielilor de judecată, fiind adoptată o nouă hotărâre în această parte, iar în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2018, SRL „Vimicore” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Neomatrix”, solicitând încasarea de la SRL „Neomatrix” în beneficiul SRL „Vimicore” a datoriei debitoriale în sumă de 18 662,00 lei; a penalității în sumă de 16 795,80 lei; a dobânzii de întârziere în sumă de 10 279,18 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 6 372,1 lei, compuse din cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în sumă de 1372,11 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 15 noiembrie 2013, între SRL „Vimicore” și SRL „Neomatrix” a fost încheiat contractul nr. 01-11 privind prestarea serviciilor de deservire și modernizare a sistemii automatizate de gestionare a întreprinderii. A precizat că în urma încheierii contractului părțile contractante și-au asumat drepturi și obligații reciproce, obligându-se să se folosească cu diligența și buna credință unei părți din cadrul raportului juridic în conformitate cu normele contractuale și legislația în vigoare.

În baza contractului nr. 01-11 din 15 noiembrie 2013, reclamanta a prestat serviciile solicitate de către pârâtă, fapt ce se reflectă în Actul privind executarea lucrărilor din 31 august 2015 și factura fiscală seria JV nr.0795185 din 31 august 2015, la fel și prin factura fiscală seria JV nr.0795115 din 07 aprilie 2015. Pârâta, la rândul său, urma să achite plata pentru lucrările executate de către reclamantă.

Astfel, conform punctului 3.1 și punctelor 4.1 - 4.3 ale contractului nr. 01-11 din 15 noiembrie 2013, pârâta și-a asumat obligația de a achita în modul și termenii stabiliți plata pentru serviciile acordate, însă pârâta până în prezent nu a achitat o parte din suma datorată, și anume 18 662,00 lei.

Potrivit punctului 5.1 al contractului nr 01-11 din 15 noiembrie 2013, este prevăzută penalitatea pentru neachitarea în termenul stabilit a plății pentru serviciile acordate în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, penalitatea fiind calculată pentru perioada de 180 zile și constituie suma de 16 795,80 lei, iar dobânda de întârziere, fiind calculată pentru perioada de 1031 zile, constituie suma de 10 279,18 lei.

La 27 iunie 2018, în adresa pârâtei a fost expediată o somație, care a fost recepționată de pârâtă la 28 iunie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție. Totuși, datoria nu a fost achitată de către pârâtă până la momentul adresării în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 28 iulie 2020 Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea înaintată de SRL „Vimicore” a fost admisă parțial, fiind încasată de la SRL „Neomatrix” în beneficiul SRL „Vimicore” datoria de bază în sumă de 18 662 lei, dobânda de întârziere în mărime de 10 279,18 lei, penalitatea în mărime de 9500 lei, taxa de stat în sumă de 1 153,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Neomatrix”, casată parțial hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea încasării penalității și a cheltuielilor de judecată, fiind adoptată o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vimicore” împotriva SRL „Neomatrix” cu privire la încasarea penalității și s-au încasat de la SRL „Neomatrix” în beneficiul SRL „Vimicore” cheltuielile de achitare a taxei de stat în mărime de 868,23 lei, în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a menționat că a fost stabilit incontestabil că SRL „Neomatrix” nu a executat în termen și în modul stabilit condițiile contractuale de achitare a serviciilor acordate de SRL „Vimicore” și, prin urmare, instanța de fond temeinic și legal a dispus încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a datoriei în sumă de 18662 lei.

Totodată, instanța de apel a învederat despre incorectitudinea soluției instanței de fond cu privire la admiterea cerinței reclamantei de încasare a penalității în mărime de 9500 lei, or instanța de fond a dispus încasarea penalității contractuale concomitent cu dobânzile de întârziere, în motivarea sa referindu-se doar la reducerea penalității exagerate, dar ignorând prevederile legale care interzic expres încasarea concomitentă a penalității și a dobânzii de întârziere. În acest sens, s-a menționat că începând cu 01 martie 2019, creditorii nu mai pot solicita încasarea concomitentă a dobânzii legale de întârziere și a penalității contractuale, indiferent de data apariției raportului juridic.

Curtea de Apel Chișinău a respins argumentul părții apelante privind depunerea acțiunii cu pretinsa omitere a termenului de prescripție generală or, Actul de executare a lucrărilor din 31 august 2015 dovedește faptul că debitorul SRL „Neomatrix” la 31 august 2015 a recunoscut datoria sa față de SRL “Vimicore”, iar la data adresării cu prezenta acțiune în judecată – 30 august 2018, termenul de prescripție nu expirase.

La 10 mai 2022, la Curtea Supremă de Justiție a fost înregistrat recursul declarat de SRL „Neomatrix”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian, prin care a fost solicitată casarea deciziei instanței de apel în partea menținerii hotărârii primei instanțe, casarea hotărârii în partea pretențiilor admise, și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată ca fiind tardivă și/sau neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a invocat argumente similare celor din cererea de apel, axându-se asupra termenului de înaintare a acțiunii.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la 09 martie 2022 (f.d. 234, vol. I).

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că recursul declarat de SRL „Neomatrix”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian, înregistrat la 10 mai 2022 (f.d. 2-10, vol. II), este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de SRL „Neomatrix”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian, urmează a fi declarată inadmisibilă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de SRL „Neomatrix”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Neomatrix”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Maria Ghervas